La selecció és d'or

Patint, com no podia ser d'altra manera, la selecció es va penjar la medalla d'or al Campionat d'Europa dels Petits Països que es va disputar la setmana passada a San Marino. Els de Jaume Tomàs van completar un torneig perfecte amb 4 victòries en 4 partits que els va assegurar un triomf final que no aconseguia des del 2004.

1a fase: Andorra 96 - Gibraltar 47
El debut amb Gibraltar es prometia còmode i tot i la realitat és que ho va ser menys del que indica el resultat final. El 42 a 28 del descans deixava el partit obert però els andorrans van tirar de ritme infernal per liquidar un rival que es va rendir a la evidència i va baixar els braços davant dels benjamins de la selecció capitanejats per Albert Farfán (màxim anotador amb 14 punts). Els darrers minuts van ser un festival andorrà amb jugades d'autèntic luxe amb esmatxada inclosa de Guille Colom i uns grans minuts del base Àlex Prado. Les vaques sagrades de la selecció s'ho miraven amb satisfacció des de la banqueta conscients que la resta del campionat seria diferent.

1a fase: Andorra 100 - Moldàvia 84
Partidàs de la selecció amb recital ofensiu del capità Dani Marin (33 punts). Amb el 1r lloc del grup en joc, els andorrans van saber imposar un ritme elèctric que el rival va pagar a la recta final. Cropotov, el sostre dels moldaus amb els seus 2,10 m no va jugar com tampoc ho va fer Rafa Casals. Tots dos equips van guardar opcions tàctiques pensant en les semifinals però van anar a per la victòria sense contemplacions amb l'objectiu d'evitar Malta a les semifinals. A banda del gran partit de Marín, Olcina (17 punts amb 5 triples) i Toi Gabriel (15 punts) van ser fonamentals per assegurar el triomf. Amb aquesta victòria, els andorrans asseguraven la 1a plaça del grup i a priori un millor creuament en les semifinals. En realitat no va ser així ja que Malta va perdre un partit increïble davant San Marino i va caure a la 2a plaça del seu grup, complicant extraordinàriament el camí dels nostres cap a la final.

Semifinal: Andorra 75 - Malta 65
Andorra va anar per sota més de 36 minuts i va tirar de èpica per derrotar un rival amb moltissims arguments. El més poderós el gegant de 2,24m Samuel de Guara. El pivot que enguany ha jugat al Bari de la Lega Italiana és imparable en aquest nivell. Els seus 22 punts i 17 rebots són molt difícils d'aturar. L'americà Joshua Jackson és un altre jugador amb una qualitat brutal que anota amb un facilitat insultant. Els seus 25 punts (22 a la 1a meitat) van donar la iniciativa als illencs durant tot el partit i el seu col·lapse de la 2a meitat a mans d'un exhuberant Oriol Fernández la clau de la derrota. L'altre americà, Cristopher Meier, un ala pivot intimidador va tenir poc protagonisme degut a les faltes personals. La resta, jugadors d'equip amb els rols molt definits, completen un dels millors equips de Malta de les darreres temporades. I davant d'aquest argument la química andorrana basada en la confiança dels uns en els altres i en el convenciment que aquest any tocava. Això i un Xavi Galera que es creix en les grans ocasions (21 punts). Malta va tenir el partit guanyat vàries vegades i Andorra el va tornar a aixecar a base de coratge i amor propi. Quan pitjor pintaven les coses va funcionar la pissarra: defenses mixtes i canvi d'escenari. El parcial demolidor de 23 a 9 del darrer quart és una de les pàgines més brillants que ha escrit aquesta generació de jugadors. A la final per la porta gran de la mà d'un Oriol Fernández que va deixar bocabadat al pavelló per la seva demostració de la 2a meitat.

Final: Andorra 74 - Moldàvia 72
Partit extrany, com totes les finals i a més condicionat pel partit de la fase de grups. Els 2 equips, molt cansats, van firmar un pacte de no agressió a la 1a meitat. Andorrava manava amb rendes curtes i a Moldàvia el guió ja li anava bé, esperant la seva oportunitat sense massa desgast. Els de Jaume Tomàs sabien que era molt i molt perillós arribar al final del partit amb tot per decidir i van apretar les dents a l'inici del 3r quart. El ritme andorrà va desmanegar per uns minuts uns moldaus que es van veure 14 punts a sota. No es van desesperar i meitat per merits propis meitat pel cansament andorrà van poder tornar a igualar el marcador i van abocar l'encontre a un final d'infart. Un triple de Marín semblava definitiu però Rulevski el va contestar als pocs segons. Amb 2 a sota, Moldàvia va tenir la darrera possessió i va forçar la falta personal. De nou Rulevski a la línia de tirs lliures. Falla el 1r i tira a fallar el 2n amb 6 segons per jugar. Rebot llarg i pilota dubtosa. Els àrbitres la van donar per Andorra, no podia ser d'una altra manera. L'equip havia buscat la Bona Sort durant tota la setmana i la va trobar al ser capaç de crear totes les circumstàncies per fer-ho. Amb 1 segon per jugar tant sols es tractava de posar la pilota en joc. Va rebre Casals, el sostre andorrà que va jugar infiltrat en una demostració d'implicació que va ser decisiva. No més calia fallar el 2n i que hi hagués rebot. Així va ser. Or per Andorra i el Gran Carlemany que feia justícia a un equip de somni.

Felicitats nois!

FIBA EUROPE